

Liturgie 8 mei 2022

- Lied 281: Wij zoeken hier Uw aangezicht, couplet 1, 2 en 3
- Bemoediging en groet
- Lied 281: Wij zoeken hier Uw aangezicht, couplet 7 t/m 10
- Stilte en gebed
- Lied 326: Van ver, van oudsher aangereikt

- Eerste lezing: Lucas 24: 13 - 35

Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heet en zestig stadië van Jeruzalem verwijderd ligt. Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen.

Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze hem niet herkenden. Hij vroeg hun: 'Waar loopt u toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan.

Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent u dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?'

Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus uit Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. Onze hogepriesters en leiders hebben hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen.'

Wij leefden in de hoop dat hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is.

Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen zeggen dat er engelen aan hen waren verschenen. De engelen zeiden dat hij leeft.

Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.'

Toen zei hij tegen hen: 'Hebt u dan zo weinig verstand en bent u zo traag van begrip dat u niet gelooft in alles wat de profeten gezegd hebben?'

Moest de messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?'

Daarna verklaarde hij hun wat er in al de Schriften over hem geschreven stond, en hij begon bij Mozes en de Profeten.

Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof hij verder wilde reizen.

Maar ze drongen er sterk bij hem op aan om dat niet te doen en zeiden: ‘Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.’ Hij ging mee het dorp in en bleef bij hen.

Toen hij met hen aan tafel aanlag, nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun.

Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze hem. Maar hij werd onttrokken aan hun blik.

Daarop zeiden ze tegen elkaar: ‘Brandde ons hart niet toen hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?’

Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden: ‘De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en hij is aan Simon verschenen!’

De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

- Tweede lezing. Een verhaal uit het boek ‘En God wachtte’ van Herman Andriessen.

De Vlam

Toen zij waren opgestaan en weer onderweg waren, terug naar Jeruzalem, zeiden zij tot elkaar: “Hoe kunnen wij vertellen wat ons overkomen is: de stilte tussen de woorden en zijn gebaar bij het heilig teken en vooral het branden van ons hart?”

Zij wisten niet hoe het te zeggen; want hun hart brandde nog altijd in hen en de vlam sloeg breed door hen heen.

“Wij moeten de vlam wat doven”, zei de een. “Anders kunnen wij niet spreken.”

De ander zweeg; want zijn hart brandde te zeer in hem.

Zo gingen zij voort door het donker; zij misten Hem niet want Hij brandde in hen.

“Toch moeten wij erover spreken”, zei hij nogmaals. “Wij kunnen niet anders, het vraagt om een woord.”

De ander zei: “Hoe kunnen wij spreken als het woord zelf in ons brandt?”

En hij zuchtte; zo zwaar was de kracht van de vlam. Ondertussen waren zij reeds veertig stadiën weg. En zie: daar voegde de vreemdeling zich bij hen. Hij liep met hen op en zij herkenden Hem. Hij vroeg: ”Wat is dat voor stilte die tussen jullie is?”

Ze bleven staan en zeiden: “Hoe kunnen wij spreken als het in ons brandt?”

Nu sprak Hij tot hen: “Wisten jullie dan niet dat Ik een vuur ben in jullie en dat Ik verlangde dat het zou branden? Waarom wil je spreken over het vuur, als het diep in je binnenste brandt en zijn vlam uitslaat uit je ogen?”

Nu ging hun de geest open. Maar Hij verdween uit hun gezicht. In stilte gingen zij; twintig stadiën lang. En toen zij aankwamen zagen de anderen: Hij is waarlijk opgestaan, en verschenen aan hen.

- Lied: 646: De Heer is onze reisgenoot
- Overdenking
- Orgel
- Gebed – stil gebed – Onze Vader
- Lied 416: Ga met God en Hij zal met je zijn, couplet 1, 2 en 3
- Zegen
- Lied 416: Ga met God en Hij zal met je zijn, 4de couplet